

BLOEDBROEDERS

(Bloodbrothers Schools Version)

Jongerentoneel in vijf bedrijven

door

WILLY RUSSELL

vertaling

Annelies van Woerden

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLOEDBROEDERS – BLOODBROTHERS SCHOOLS VERSION** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLY RUSSELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

EDDIE - tweelingbroer van Mickey

MICKEY - tweelingbroer van Eddie

MOEDER (MEVROUW JANSEN) - hun echte moeder

MEVROUW DE LEEUW - die Eddie geadopteerd heeft

LINDA - vriendin van Mickey en Eddie

VERTELLER

MELKBOER

DOKTER

POLITIE-AGENTE

KOORTJE, WAARONDER KIND 1

KIND 2

KIND 3

KIND 4

EERSTE BEDRIJF, EERSTE SCENE.

VERTELLER: *(spreektaal, niet geaffecteerd)* Ooit het verhaal gehoord van de tweeling Jansen, twee druppels water, ongelijke kansen, samen, op één dag begonnen aan dit leven, hoe de een behouden werd, de ander weggegeven.

Ooit het verhaal gehoord van deze jonge moeder die broer van broer zag scheiden, 't gemene loeder dat toekeek hoe haar zoons vaneen werden gereten, die vrouw, nu met een steen waar 't hart eens heeft gezeten?

Breng hier die vrouw, laten we gadeslaan een mens, dat zoveel wreedheid heeft begaan en oordeel zelf over haar liederlijke zinnen. Breng hier die vrouw! Het spel kan nu beginnen. *(de moeder komt op. Ze is dertig, maar ziet eruit als zestig. De rest van de spelers, met inbegrip van de Verteller, vormen een achtergrondkoortje dat doet denken aan The Ink Spots / Four Preps. Het klinkt harmonieus, ze genieten duidelijk van deze act. De Moeder zingt nuchter, zakelijk, prozaïsch, zodat er een sterk contrast is tussen haar en de achtergrondstemmen)*

DE MOEDER:

Ik had een man, een knappe vent
ontmoette hem op een feest.
Zijn woorden waren honingzoet, hij hield van mij 't meest.
Mijn ogen waren hemelsblauw,
mijn huid zo zacht als sneeuw.
Hij zei: Voor mij ben jij het sexsymbool van deze eeuw. En
we gingen dansen.

KOOR: En we gingen dansen.

DE MOEDER:

Geen wonder dat ik na een maand

wist: je bent zwanger, meid.

Dus trouwden we en bouwden we een feest. Ik werd benijd.

En broodjes zalm en sloten bier

daar in De Gouden Leeuw.

De bruid was mooier dan het sexsymbool van deze eeuw.

En we gingen dansen.

KOOR: En we gingen dansen.

DE MOEDER:

De baby meldde zich,

we noemden hem René.

En amper drie maanden daarna verwachtte ik nummer twee.

Toch wilde ik uit dansen gaan, maar hij zei met een geeuw:

met iemand nu tweemaal zo dik als 't sexsymbool van deze

eeuw, ga ik niet dansen.

KOOR: Nee niet meer dansen.

DE MOEDER:

Toen ik net vijfentwintig was

en tweeënveertig leek,

met zeven koters op een rij en ook weer zwanger bleek,

ruilde mijn man me koudweg om

voor Willemien de Zeeuw

die, zeggen ze, ook sprekend lijkt op 't sexsymbool van deze

eeuw. En ze gaan dansen.

KOOR: En ze gaan dansen. *(de moeder en het koortje maken wat danspasjes en moeder wendt zich uitnodigend tot één van de zangers om met hem te dansen. Hij onderbreekt op ruwe manier de melodie en zet een pet op. Hij is de melkboer)*

TWEEDE SCENE

MELKBOER: Ik heb nou genoeg van al die verhalen over tegenslag, meissie.

DE MOEDER: Volgende week zal ik betalen, echt. Ik weet wel dat ik beloofd had...

MELKBOER: Maar die volgende week komt bij jou nooit. Je hebt het altijd over volgende week.

DE MOEDER: Volgende week heb ik werk. Dan komt er geld binnen, dan kan ik betalen. Je moet me melk geven, die heb ik nodig. Ik ben zwanger.

MELKBOER: Daar moet je mij niet op aankijken, wijfie. Ik ben dan wel de melkboer, maar dáár heb ik niks mee te maken. Geen geld, geen melk! *(de moeder kijkt verbijsterd als hij zijn plaats bij het koortje weer inneemt en zijn pet afzet. Uit het koortje komen de stemmen van kinderen)*

KIND 1: Mam, de baby huilt. Hij wil een flesje, waar is de melk? **KIND 2:** Waarom betalen wij geen schoolgeld, mam? Alle kinderen lachen me uit.

KIND 3: Hé, moeder, ik ben uitgehongerd. Hebben we niets in huis?

KIND 4: Mam...mam, er is geen brood. Ik kan niet slapen mam, ik heb zo'n honger.

DE MOEDER: *(zingt alleen)*

Ik weet hoe zwaar 't voor jullie is, Met lege maag naar bed.

Nog even, dan verdien ik weer en dan begint de pret:

Pasteitjes, friet, volkorenbrood

en cake en vruchtenbowl.

Een koningsmaal voor allemaal, zo eet ook 't sexsymbool!

En we gaan dansen, ja we gaan dansen... *(ze neuriet nog een paar regels van het wijsje en danst)*

DERDE SCENE

(terwijl ze danst pakt ze een borstel, stofdoeken en een emmer en het toneel is nu het huis waar ze werkt. De moeder werkt en neuriet nog steeds de melodie. Mevrouw de Leeuw, haar werkgeefster, komt binnen. Stralend, fleurig, opgewekt, begin dertig. Ze heeft een pakje in haar handen)

DE LEEUW: Hallo, mevrouw Jansen. Hoe gaat het ermee? Bevalt het werk u hier?

DE MOEDER: O, het is... het is te gek, mevrouw de Leeuw. Het is zo'n prachtig huis, een feest om het schoon te maken.

DE LEEUW: Ja, een aardig huis, vindt u niet? Jammer dat het zo groot is. Ik vind 't op 't ogenblik veel te royaal.

DE MOEDER: Nou meneer weg is, bedoelt u zeker. Tja. Wanneer komt hij terug, mevrouw de Leeuw?

DE LEEUW: Hij is negen maanden voor de zaak naar het buitenland. Dat wil zeggen dat hij over een maand of vijf weer terugkomt.

DE MOEDER: Ach. Wat zult u dan blij zijn! Het huis lijkt natuurlijk leeg als hij weg is.

DE LEEUW: *(pakt het pakje uit terwijl De Moeder verder werkt)* Eigenlijk hebben we dit grote huis gekocht voor de kinderen. We dachten dat er wel kinderen zouden komen.

DE MOEDER: Kunt u ze niet krijgen?

DE LEEUW: Nee, ik ben bang van niet... Ik heb wel aan adoptie gedacht, maar mijn man vindt dat... tja... Hij zegt dat hij een eigen zoon wil, en niet die van iemand anders. Zelf geloof ik dat een geadopteerd kind op den duur je eigen kind wordt.

DE MOEDER: Ach je... ja. Gek eigenlijk he? U kunt geen kinderen krijgen en bij mij komen ze aan de lopende band. Mijn man zei altijd: ik hoef je maar een hand te geven en het is weer zo. Ik ben nu ook in verwachting.

DE LEEUW: Ach...

DE MOEDER: Maar dat is geen probleem! Ik kan gewoon doorgaan met werken. Kinderen krijgen, daar draai ik m'n hand niet voor om. De volgende dag ben ik weer op de been en aan 't werk. Als het toevallig in het weekend komt hoef ik niet eens een dag vrij te

nemen. Ik vind het heel fijn om hier te werken en we kunnen nu precies rondkomen. Goed, dan ga ik de badkamer maar even doen. *(ze staat stil als ze ziet dat mevrouw de Leeuw een paar nieuwe schoenen, die ze zojuist heeft uitgepakt, op tafel zet)* Alle jesus, mevrouw de Leeuw, mevrouw, wat doet u?

DE LEEUW: Wat is er? Waarom schrikt u zo? Ga even zitten, wat is er aan de hand?

DE MOEDER: *(wijst)* Die schoenen... die schoenen...

DE LEEUW: Wat mankeert daaraan?

DE MOEDER: Op tafel!! Haal ze weg! Haal ze eraf! *(mevrouw de Leeuw doet dat. De Moeder is opgelucht)* O god, zet nooit nieuwe schoenen op tafel mevrouw. Dan vraag je om moeilijkheden. Er kan van alles gebeuren.

DE LEEUW: *(lacht, snapt wat de moeder bedoelt)* O, dat is bijgeloof! Bent u bijgelovig?

DE MOEDER: Nee! Maar nieuwe schoenen mag je nooit op tafel zetten.

DE LEEUW: Wat een onzin! Maar als ik u er een plezier mee doe zal ik ze wel wegbrengen. *(ze gaat af. De moeder gaat behoedzaam naar de tafel. In gedachten boent ze over de plek waar de schoenen hebben gestaan)*

VERTELLER: Schoenen op tafel! Een zwarte kat!

Een spin in de morgen kruist je pad!

Zout gemorst! Een ekster in de wei!

Ik ben niet bijgelovig, is wat de moeder zei.

Nee, ik ben niet bijgelovig, is wat de moeder zei.

VIERDE SCENE

(de acteur die de melkboer speelde komt op)

DE MOEDER: Wat kom je doen? Ik hoef vrijdag pas te betalen. Ik heb geen schuld.

DOKTER: *(haalt een toeter, stethoscoop tevoorschijn)* Ik heb de melkwagen aan de kant gezet en ben medicijnen gaan studeren. En nu ben ik je gynaecoloog! *(hij plaatst de stethoscoop op haar buik om naar het hartje van de baby te luisteren)* Oké moedertje, we zullen eens even naar het tikkertje van de baby luisteren.

DE MOEDER: *(terwijl de dokter op verschillende plaatsen zijn oor te luisteren legt en veelbetekenende geluiden maakt)* Ik heb wel in de rats gezeten hoor, toen ik wist dat ik er weer eentje bij zou krijgen. Maar het komt wel goed. Ik heb een baantje en als ik zuinig ben kunnen we net rondkomen, zelfs als er nog een hongerig mondje bijkomt.

DOKTER: *(bergt de stethoscoop op en staat op het punt te vertrekken)*
Mondjes, mevrouw Jansen!

DE MOEDER: Wat?

DOKTER: Meervoud! Mondjes! U krijgt een tweeling, gefeliciteerd! *(hij gaat weg. Mevrouw de Leeuw komt binnen. Moeder stoft de tafel)*

VIJFDE SCENE

DE LEEUW: Hallo mevrouw Jansen. Wat bent u vroeg vandaag.

DE MOEDER: Ik had het zo goed voor mekaar. Alles op een rijtje. Met de baby erbij zou het net gekund hebben. Maar niet met twee. De kinderbescherming is al bij me geweest. Ze zeggen dat ik de koters die ik heb al niet in de gaten kan houden. Ze zeggen dat ik er een paar naar een tehuis moet brengen. Maar dat doe ik niet. Want ik hou van ze. Ze zijn me allemaal even lief. Zelfs op die tweeling zal ik gek zijn. Maar bij de kinderbescherming zeggen ze: van liefde alleen kun je niet leven.

DE LEEUW: Verwacht u een tweeling?? *(de twee vrouwen staan als bevroren. De verteller komt op en legt een bijbel op tafel)*

VERTELLER:

Een inval, als een enkel zaadje,
schiets wortel als het wordt gepoot.
Het wordt een plan! En groeit zo zeker
als zaad in een vruchtbare moederschoot.

DE MOEDER: Eén van de twee aan u geven zegt u?

DE LEEUW: Ja. Ja!

DE MOEDER: Maar ik heb... Hoe kan ik...

DE LEEUW: Wanneer verwacht u ze?

DE MOEDER: Eh, nou ik denk dat ze...maar, mevrouw de Leeuw, wat...

DE LEEUW: Vlug, vlug, geef antwoord, wanneer komen ze?

DE MOEDER: Rond 15 december, denk ik...

DE LEEUW: *(vreugdekreet)* Een week voordat mijn man thuiskomt. Hij hoeft het nooit te weten. Luister, u bent vijf maanden zwanger en je kunt het nog nauwelijks zien. Kijk, *(ze pakt een sjaal en frommelt die onder haar rok)* je kunt het nog maar net zien. Ik kan zwanger geworden zijn vlak voordat mijn man wegging. En ik heb hem nog niets verteld omdat ik wel eens een miskraam zou kunnen krijgen. En ik wilde hem niet bezorgd maken nu hij zo ver weg zit. Maar als hij thuiskomt vertel ik hem dat de dokters het mis hadden, want ik heb een baby, onze baby! Kijk, *(ze is "in verwachting")* mevrouw Jansen, het lukt, ik weet dat het moet lukken...

DE MOEDER: Maar ik weet niet of ik wel...

DE LEEUW: U zei het zelf! U zei dat u teveel kinderen had.

DE MOEDER: Ja, dat weet ik. Maar ik weet niet of ik er wel een weg wil geven.

DE LEEUW: De kinderbescherming is al bij u geweest, met dreigementen. Hoe kunt u voorkomen dat er een paar worden weggehaald als er nog eens twee bijkomen? Het staat als een paal boven water, mevrouw Jansen, dat u er beter één aan mij kunt geven dan een heel stel aan de kinderbescherming! En als hij bij mij is kunt u hem elke dag zien als u komt werken. *(mevrouw de Leeuw geeft haar even tijd om na te denken. De moeder, bezorgd, verontrust, bijt op haar onderlip, kijkt om zich heen)*

DE MOEDER: Hij... hij zou 't wel goed hebben als hij hier opgroeide. En ik zou die andere nog hebben. En u wilt héél graag een baby? *(de Leeuw knikt)* Hij zou dan ook in die grote tuin kunnen spelen? En hij zou z'n eigen kamer hebben....

DE LEEUW: Als hij hier opgroeit.... als onze zoon... heeft hij àlles. *(de moeder staart voor zich uit en denkt na. Mevrouw de Leeuw durft bijna geen adem te halen. Uiteindelijk knikt de moeder, bijna onmerkbaar, met haar hoofd. Ja?)*

DE MOEDER: Ja.

DE LEEUW: *(bijna snikkend)* O mevrouw Jansen, ik ben zo gelukkig. Ik kan wel dansen! *(ze maakt een paar danspassen, waarbij ze de moeder meeneemt, die hierdoor een beetje in verlegenheid wordt gebracht, maar toch moet lachen om deze vreugde)*

DE MOEDER: Hé, mevrouw de Leeuw, u bent me ook een tiep!

DE LEEUW: *(stopt abrupt en verandert van toon)* Maar niemand mag 't ooit weten. Officiële papieren daar kan ik wel aankomen. Daar betaal ik voor. Maar niemand mag het ooit te weten komen. Bent u het daarmee eens?

DE MOEDER: Nou... als...

DE LEEUW: *(pakt de bijbel)* Leg uw hand hierop...

DE MOEDER: Maar...

DE LEEUW: Dat moeten we doen, mevrouw Jansen. Het moet.. Zeg me na: Na de geboorte van mijn tweeling...

DE MOEDER: Na de...

DE LEEUW: Ja, ga door, ga door... na de geboorte van mijn tweeling...

DE MOEDER: Na de geboorte van mijn tweeling... O nee, ik kan 't niet.

DE LEEUW: Kom nou, u weet dat 't het beste is. Na de geboorte van mijn tweeling geef ik één van de kinderen aan Jacqueline de Leeuw.

DE MOEDER: Geef ik een van de kinderen aan Jacqueline de Leeuw...

DE LEEUW: En doe afstand van alle rechten op het genoemde kind.

DE MOEDER: En doe afstand van alle... rechten op het genoemde kind.

DE LEEUW: *(legt de bijbel weg)* Goed... goed. *(de moeder kijkt toe als mevrouw de Leeuw naar de spiegel gaat en de sjaal onder haar rok in model probeert te krijgen. Ze is duidelijk tevreden met het resultaat)*

DE MOEDER: Ik kan hem toch zeker wel elke dag zien?

DE LEEUW: Hmmm? O ja, natuurlijk.

DE MOEDER: Dan is het toch eigenlijk niet echt weggeven. Ik bedoel, 't is net of hij alleen maar in een ander huis woont.

DE LEEUW: *(draait zich om en vertoont haar "zwangerschap")* Wat vindt u? Zit het goed?

DE MOEDER: Wel een beetje te hoog voor vijf maanden. *(de moeder helpt haar de sjaal beter te plaatsen)*

DE LEEUW: Weet u, het is net of ik nu het kind echt in me voel groeien.

DE MOEDER: Het is maar een sjaal.

DE LEEUW: *(duwt haar weg)* Ik ga boodschappen doen.

DE MOEDER: Dat doe ik toch altijd?

DE LEEUW: Nee. Nee, vanaf vandaag doe ik de boodschappen. *(ze gaat weg, haar buik trots naar voren. De moeder staat bij de tafel, staart in gedachten, met haar ene hand op de tafel, haar andere hand op haar buik)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto